

seende er, efter hvad Statsministeren har udtalt, og efter hvad der foreligger gennem den førte Forhandling og Udvalgsbehandlingen, at der da udsendes et Forhandlingsudvalg, saaledes som den ærede Ordfører meget rigtigt udtrykte det, til Island, og at Forhandlingerne aabnes saa tidligt som muligt. Jeg finder ikke Anledning til at udtale mig videre om denne Indstilling. Jeg kan varmt anbefale den til Vedtagelse her i Tinget. Den anses af Regeringen ikke alene for at være tilfredsstillende, men for at være den nødvendige Følge af, hvad der tidligere er foregaaet mellem Danmark og Island.

Der foreligger endvidere en Indstilling fra Mindretallet, som vi nu har hørt begrunde af det konservative Partis Ordfører. Jeg skal dog først sige, at Flertalsindstillingen repræsenterer tre Partier, og man kan altsaa ikke være i Tvivl om, at disse tre Partier her paa Rigsdagen vil stemme for de ligelydende Indstillinger i de to Ting. Men det viser sig altsaa, at et enkelt Parti har udskilt sig fra den Enighed, der ellers kunde være. Det konservative Parti foreslaar, at Forhandlingerne skal udskydes, og vi har nu fra den ærede Ordfører hørt Begrundelsen, der forekommer mig ikke ganske at falde sammen med den Begrundelse, der er givet i Betænkningen, og som nu den ærede Ordfører for Flertallet lige har omtalt. I denne staar der, at man ikke anser Tidspunktet for gunstigt til at optage en saadan Forhandling, og der tilføjes saa: „paa en saadan Maade, at der er sikker Udsigt til et saavel for Island som for Danmark tilfredsstillende Resultat“. Jeg kan ganske slutte mig til den ærede Ordfører for Udvalget, naar han sagde, at en Forhandling sjældent eller aldrig aabnes med sikker Udsigt til et tilfredsstillende Resultat. Jeg vil endda antage, at naar der er sikker Udsigt til et tilfredsstillende Resultat mellem to uenige Parter, behøves der overhovedet ingen Forhandling, saa vil man saa hurtig finde hinanden, at en Forhandling bliver overflødig. Saaledes er Forholdet ikke mellem Danmark og Island; der har nu været Stridspunkter i en Aarrække. Disse Stridspunkter er det ingenlunde lykkedes at faa fjernet, tværtimod maa man sige, at Striden har tilspidset sig. Jeg skal ikke gaa ind paa, hvorledes og om hvad, men skal kun sige, at Striden snarere har tilspidset sig, og det er af den Grund, Regeringen har ment, at nu var Øjeblikket kommet til at forsøge den almindelige Løsning,

Kongens Udtalelse i Statsraadet peger paa. Tidligere Statsraadsudtalelser, Forhandlinger, Brevudvekslinger, Uenighed om den statsretlige Stilling paa forskellig Maade, alt dette gør, at Regeringen nu maa anse det for ikke alene ønskeligt, men for nødvendigt, at Forhandling optages. Jeg kan da altsaa paa ingen Maade tiltræde den Opfattelse, som gøres gældende fra det konservative Folkepartis Side, at Forhandlingen skulde udskydes. Jeg maa maaske tilføje, at den Udtalelse, som den ærede Ordfører for Mindretallet refererede fra et islandsk Blad, jo i Virkeligheden ikke drejer sig om den Forhandling, som her paatænkes ført; den drejer sig om det ganske specielle Forhold med Hensyn til Flagsagen, hvor altsaa Bladet — og det kunde man vel egentlig kun paaskønne fra dansk Side — mente, at Forhandlingen derom kunde udskydes. Men det er en Mening, som ingenlunde har fundet Tilslutning fra Altinget eller i det hele paa Island.

Den ærede Ordfører for Mindretallet udviklede nu en Række Betragtninger overfor Forholdet mellem Island og Danmark og sin Opfattelse af, hvad Danmark, inden man gik til en Forhandling med Island, maatte anse for de yderste Indrømmelser, der kunde gøres, og hvad man fra dansk Side paa Forhaand maatte afskære saa at sige Indrømmelsen af. Jeg kan ikke gaa ind paa Enkeltheder, som det ærede Medlem har udtalt sig om, jeg kan kun sige, at paa den Maade kan der ikke gaas til Forhandling, at man paa Forhaand binder Forhandlerne indenfor bestemte og udtalte Rammer. I Udvalget har der mellem de 3 Partier og Regeringen været Enighed i det store og hele om, paa hvilket Grundlag Forhandlingen skulde føres, men bestemt Instruks og Program kan Forhandlingsudvalget ikke rejse med, og desuden, hvor er Faren? Allerede den ærede Ordfører har jo paa-peget, at den Forhandling, der nu skal finde Sted paa Island, kan ikke blive bindende hverken for Rigsdagspartier eller for den danske Rigsdag, men paa den anden Side maa jeg have Lov at tilføje, at hvis det skulde være saa lykkeligt — og det maa man jo haabe —, at Forhandlingen mellem Repræsentanter for de 3 Partier og de islandske Forhandlere førte til Enighed, saa vilde det Resultat, der da opnaas, jo have den allerstørste Udsigt til at finde Tilslutning, tilstrækkelig Tilslutning, i den danske Rigsdag.